

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5844/2020
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Вучковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Пешић, адвокат из ..., ради утврђења и деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4356/19 од 12.05.2020. године, у седници одржаној 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4356/19 од 12.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4356/19 од 12.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1739/17 од 10.07.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да је тужила по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ из ... стекла право својине у $\frac{1}{2}$ дела на непокретностима уписаним у лист непокретности бр. .. КО ..., те да се обавезе тужени да тужили изда исправу подобну за пренос права својине у $\frac{1}{2}$ удела на непокретностима уписаним у лист непокретности бр. .. КО ..., ближе одређено у овом ставу изреке, а да ће у противном пресуда заменити исправу; којим је тужила тражила да се утврди да је стекла право својине у $\frac{1}{2}$ удела на трактору марке „ГГ“, годиште 2013, те да се обавезе тужени да изда исправу подобну за пренос права својине на предметном трактору, а да ће у противном пресуда заменити исправу; којим је тужила тражила да се утврди да је стекла право својине у $\frac{1}{2}$ удела на непокретности бр. .. КО ... ближе одређеним у овом ставу изреке у власништву туженог ВВ у целости, те да се обавезе тужени да тужили изда исправу подобну за пренос права својине у $\frac{1}{2}$ удела на непокретностима уписаним у лист непокретности бр. .. КО ..., ближе одређено у овом ставу изреке, као и да се обавезу тужени да тужили накнаде трошкове парничног поступка са законском затезном каматом. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка од 139.515,00 динара са законском затезном каматом рачунајући од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4356/19 од 12.05.2020. године, ставом првим изреке жалба тужиле је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда тужиле је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиле не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења и деобе брачне тековине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и деобе брачне тековине поднета је 07.11.2017. године, а вредност предмета спора у тужби означена је у износу од 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Зорана Делибашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић